

Şiir
Gökhan GÖK

SENİ ARAR ELİM KOLUM

Andırından çıktım yola
Buralarda verdim mola
Dönmek ister geri canım
Yem olmadan kuşa kurda

Çocukluğum sende kaldı
Özlemi sinemi yakar
Bakma gurbet gezdiğime
Bütün yollar sana çıkar

Gitmez gönlümden dağların
Her yolu sana bağlarım
Ceyhan gibi sessiz derin
Çağlar gözümde yaşlarım

Kalbim senle gövdem ırak
Hem yakınsın hem de uzak
Bu ne yaman çelişkidir
Ya al beni ya da bırak

Hangi yöne düşse yolum
Seni arar elim kolum
Gerçek vatan sensin bana
Cennet olsa sağım solum

Hem havandan hem suyundan
Besledin beni koynundan
Eğer seni unutursam
Assınlar beni boynumdan

40 Yıl İçin 40 Dörtlök'ten alıntı

ukurova yatağımdır
Binboğalar yastığı
Cibinliğı gökyüzüdür
Geceleri astığı

Yazın damda yatardık
Yıldızların içinde
Horozla bir kalkardık
İşe güce vaktinde

Kaymak ne hoş olurdu
Karlı dağıdan inişte
Karla pekmez yerdik biz
Dondurma odur işte

ukurova Türk yurdu
Dağlarda gezer kurdu
Hain fransız burada
Ne aradı ne buldu

Kekik ardı menengiç
Kokar ormanlarımız
Her bitki ilaç bize
Lokman hekim atamız

Akarcadan aşığı
Bükölerek yol gider
Vefalıdır toprağı
Ne ekersen o biter

Çok güzeldir her yeri
Yemyeşildir her baştan
Keklikler ötüşür breh
Dağlarında her taştan

Baş açık ayak çıplak
Sıtma grip çok olur
Dokturumuz tirşiktir
Nar ve pekmezde olur

Sevilen yaz orbamız
Döğme aşu katıktır
Soframızda olmazsa
Kaşlarımız çatıktır

Alfabeye konmamış
Türkçemin 'ng' harfi
Ne diyonğuz dersiniz
Tarihtedir tarifi

Doktoru doktor eder
Ahmet'e Ehmet deriz
Çevirir her sözcüğü
Öz Türkçeye şivemiz

Er buruşmuş yüzümüz
Pamuk ile çeltikten
Pek yufkadır içimiz
Hoşlanmayız sertlikten

Arkadaşa pek düşkün
Akrobaya küskün dür
Dargınlığı uzamaz
Uzarsa da üçgün dür

Yerde bir nimet bulsa
Öper yükseğe koyar
Misafiri yedikçe
Sanki kendisi doyar

Ülkemde onca sene
Kumpas tuzak kuruldu
Andırında bir kişi
Ne vurdu ne vuruldu

Bizde adet şöyledir
Ağlar gelin görümce
On gün herkes yas tutar
Köyde biri ölünce

Andırınlı hep okur
Olmaz bizden maraba
Harıl harıl üretir
Dağılarak tüm yurda

Çalışkandır insanı
Su çıkarır her taştan
Cumhurluğa layıktır
Çoluk çocuk her yaştan

Ne yol geldi ne de su
Gün görmedi Maraş tan
Adana ya sığındı
Usanınca savaştan

Bir bir boşaldı köyler
Bahçede güller soldu
Osmaniye Adana
Andırınlıyla doldu

Doğmadan kara şalvar
Dikilir üstümüze
Devlet baba bilinmez
Neden küsmüştür bize

Gökten üç elma düşse
Bize kısmet taş olur
El ele verir isek
Her taş birer taş olur